

er stil, terwijl hun hooge masten een kantwerk dragen van touwen en draden, dat uit de verte aan fijn rag doet denken, alleen ter wille van de sierlijkheid in flauw gebogen lijnen uitgespannen.

In het Westerdok daarentegen is het groezelig. Soms vallen er de spanten van een nog onbeschoten schip in het oog dat hoog boven den grond schuin op stapel staat, alsof eenig gedrochtelijk dier uit de voorwereld daar tegen een stijlen kant opgeklauterd, tot op zijn geraamte weggeteerd, is blijven staan. Als een Romeinsch aquaduct, met talloze bogen, loopt de spoorweg er langs de huizen.

Er ligt een geheel ander soort schepen dan in het Oosterdok. Daar is de aristocratie der vaartuigen te vinden, hier is de plaats voor de minder be-deelden. De Engelsche kolenboot is er een vaste bezoeker, altijd in het werkpak, puffende en proestende, terwijl zij uit haar zijde een pluim witte stoom uitademd en zich haast haar zwarte, vette, onooglijke lading te lossen.

Zoo is de Ijkant, dat gedeelte van Amsterdam waar de handelsbeweging en het handelsverkeer het levendigst in het oog springen. Daar blijkt de stad door allerlei banden verbonden te zijn aan alle volkeren der waereld en betrekkingen te onderhouden met alle landen. Door het IJ staat Amsterdam in verbinding met de zee en door de zee grenst het aan alles wat door de zoute golven bespoeld wordt en staat het er mede in nabuurschap.

Zoo worden aan den Ijkant alle talen gesproken en alle huidskleuren gezien.

De Duitscher met zijn bril en bolrond hoofd, de Javaan met zijn tengere leden en trappenden gang, de Engelschman met zijn clubknoopen en houten tabakspijpje, de Chinees met zijn staart, de Noor met zijn flauw blauwe oogen, de neger die altijd opgeruimd schijnt, de Zwitser die er vol verbazing naar schepen loopt te kijken als hij alleen is, maar in gezelschap met overtuiging mededeelt dat de booten bij hem te land grooter en in ieder geval beter en vrijer zijn, de Braziliaansche zeeofficier, die bruine onderofficieren en koolzwarte matrozen onder zich heeft, de Franschman die zich verbeeldt dadelijk alles te begrijpen, de West-Indiër wien veler stammen bloed door de aderen vloeit en die overtuigd is dat honderd gulden nooit zijn op te maken, de Amerikaan die als oprecht republiekein komt onderzoeken of zijn afstamming van een Hollandsch edelman of ten minste van een Hollandsch patricier te bewijzen zou zijn, zij

In het Westerdok.